

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: OF

Pârât: PG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (l) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că neinvocarea de către pârâtă a excepției necompetenței internaționale a instanțelor române privind judecarea unei cauze având ca obiect „divorț cu minor” este asimilată acordului tacit al acesteia privind soluționarea cauzei de către instanța sesizată de reclamant, în ipoteza în care părțile au reședința obișnuită într-un alt stat membru [al Uniunii Europene] (în speță Italia), iar cererea de divorț a fost introdusă la instanța din statul a cărui cetățenie o au părțile?
- 2) Articol[ul] 3 alineatul (1) și [articolul] [17] din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 trebuie interpretate în sensul că instanța trebuie/ poate invoca din oficiu excepția necompetenței internaționale a instanțelor române privind judecarea unei cauze având ca obiect „divorț cu minor”, în lipsa acordului părților cu reședința într-un alt stat membru [al Uniunii Europene] (în speță Italia) privind alegerea instanței competente (cu consecința respingerii cererii ca nefiind de competența instanțelor române), cu prioritate față de dispozițiile articolului 915 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, în baza cărora se poate invoca excepția necompetenței teritoriale exclusive a Judecătoriei Rădăuți (cu consecința declinării competenței de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 5 București și a soluționării cauzei pe fond), mai ales că aceste articole sunt mai puțin favorabile decât cel din legislația națională [articolul 915 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]?
- 3) Expresia cuprinsă în articolul 12 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003, respectiv „competența instanțelor a fost acceptată [...] în orice alt mod neechivoc de către soți și de către titularii răspunderii părintești, la data sesizării instanței judecătorești”, trebuie interpretată în sensul că, în ipoteza alegerii de către părțile cu reședința obișnuită într-un stat membru [al Uniunii Europene] (în speță Italia) a instanței competente să soluționeze o cerere de divorț din statul a cărui cetățenie o au (Judecătoria Rădăuți din România), aceasta devine automat competentă să soluționeze și capetele de cerere având ca obiect „exercitarea autorității părintești, locuința minorului și stabilirea contribuției părinților la cheltuielile de creștere și educare a copilului”?
- 4) Noțiunea „răspundere părintească” din cuprinsul articolului 2 punctul 7 și al articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 trebuie interpretată în sensul că aceasta cuprinde și noțiunile „autoritate părintească”, prevăzută de articolul 483 din Codul civil, „locuința copilului”, reglementată de articolul 400 din Codul civil, și „contribuția părinților la cheltuielile de creștere și educare a copilului”, reglementată de dispozițiile articolului 402 din Codul civil?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003 L 338, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183)

**Recurs introdus la 17 decembrie 2018 de Jean-François Jalkh împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șaptea) din 17 octombrie 2018 în cauza T-26/17, Jalkh/Parlamentul**

(Cauza C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Jean-François Jalkh (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

— Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șaptea) din 17 octombrie 2018 (T-26/17);

prin urmare:

- anularea deciziei Parlamentului European din 22 noiembrie 2016 de adoptare a Raportului nr. °A8-0319/2016 privind cererea de ridicare a imunității și a privilegiilor lui Jean-François JAL KH, membru al Parlamentului European;
- pronunțarea corespunzător dispozițiilor legale cu privire la cuantumul care trebuie acordat recurentului cu titlu de cheltuieli de procedură;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele de recurs se întemeiază pe încălcarea dreptului Uniunii, pe o eroare de drept și pe o eroare de calificare a naturii juridice a faptelor, precum și pe o eroare vădită de apreciere.

1. Cu privire la observațiile introductive din hotărâre

Contrar afirmației Tribunalului care figurează la punctul 21 din hotărârea atacată, lipsa ridicării imunității parlamentare nu privează o parte de posibilitatea de a urmări în Franța repararea prejudiciului exclusiv pe plan civil, în temeiul culpei (articolul 1240 din Codul Civil) împotriva unui deputat.

2. Cu privire la primul motiv analizat de Tribunal

Analiza Tribunalului se bazează pe o confuzie între două dispoziții. Punctul H face parte din raționamentul întemeiat pe articolul 8 din Protocolul nr. 7 privind exprimarea opiniilor, în timp ce Tribunalul își dezvoltă raționamentul cu privire la același subiect la punctele 44-46, în temeiul articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind imunitatea, care face trimitere la dispozițiile naționale relevante.

3. Cu privire la al doilea și la al treilea motiv examinate de Tribunal

O eroare vădită de apreciere constituie cauza pentru care Tribunalul nu conferă valoare juridică *Documentului de lucru al Direcției Generale Cercetare a Parlamentului European privind „Imunitatea parlamentară în statele membre ale Comunității Europene și în Parlamentul European, seria Probleme juridice”* și nu ține seama de principiile care sunt amintite în acesta, ceea ce îl conduce la o apreciere eronată a articolului 9 din Protocolul nr. 7 în raport cu faptele din speță.

4. Cu privire la al patrulea motiv examinat de Tribunal

— Cu privire la jurisprudența existentă

Contrar celor declarate de Tribunal, exista o jurisprudență consacrată a Parlamentului „care consta în respingerea cererilor de ridicare a imunității parlamentare întemeiate pe fapte care au legătură cu activitatea politică a deputaților”, care ar fi trebuit să îl conducă la o concluzie diferită cu privire la imunitatea parlamentară.

— Cu privire la *fumus persecutionis*

Un există niciun control din partea autorităților judiciare în ceea ce privește caracterul partizan sau un al unei asociații, ceea ce Tribunalul ar fi trebuit să ia în considerare prin simpla lectură a Legii din 29 iulie 1881.

Tribunalul putea să verifice, prin examinarea comunicatului din partea Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme (Biroul Național de Vigilență împotriva Antisemitismului) caracterul partizan al acestei asociații care solicită dizolvarea Front National și care, așadar, este efectiv un adversar politic al lui Jean-François Jalkh.

Este vorba despre un caz identificat de *fumus persecutionis*.

**Recurs introdus la 17 decembrie 2018 de Jean-François Jalkh împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șaptea) din 17 octombrie 2018 în cauza T-27/17, Jalkh/Parlamentul**

(Cauza C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Jean-François Jalkh (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

— Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șaptea) din 17 octombrie 2018 (T-27/17);

prin urmare:

— anularea deciziei Parlamentului European din 22 noiembrie 2016 de adoptare a Raportului nr.°A8-0319/2016 privind cererea de ridicare a imunității și a privilegiilor lui Jean-François JALKH, membru al Parlamentului European;

— pronunțarea corespunzător dispozițiilor legale cu privire la cuantumul care trebuie acordat recurentului cu titlu de cheltuieli de procedură;

— obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele de recurs se întemeiază pe încălcarea dreptului Uniunii, pe o eroare de drept și pe o eroare de calificare a naturii juridice a faptelor, precum și pe o eroare vădită de apreciere.

1. Cu privire la observațiile introductive din hotărâre

Contrar afirmației Tribunalului care figurează la punctul 21 din hotărârea atacată, lipsa ridicării imunității parlamentare nu privează o parte de posibilitatea de a urmări în Franța repararea prejudiciului exclusiv pe plan civil, în temeiul culpei (articolul 1240 din Codul Civil) împotriva unui deputat.

2. Cu privire la primul motiv analizat de Tribunal

Analiza Tribunalului se bazează pe o confuzie între două dispoziții. Punctul H face parte din raționamentul întemeiat pe articolul 8 din Protocolul nr. 7 privind exprimarea opiniilor, în timp ce Tribunalul își dezvoltă raționamentul cu privire la același subiect la punctele 44-46, în temeiul articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind imunitatea, care face trimitere la dispozițiile naționale relevante.